

Arrest

nr. 203 820 van 16 mei 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 juli 2015 en heeft op dezelfde dag een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 30 november 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker werd door het CGVS op 29 augustus 2016 gehoord in het Arabisch.

1.3. Op 23 mei 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit, bent u van Arabische origine en bent u moslim met soennitische strekking. Van uw geboorte tot 2007 woonde u in de wijk Al Saydiyah in Bagdad, Irak. In 2007 kreeg uw vader bedreigingen en werd er op jullie huis geschreven 'onthemd of ontploft', waarna uw volledige gezin verhuisde naar Al Ramadi, provincie Anbar. Daar huurden jullie een woning in de wijk Al Malaab. U en uw broer Ammar (O.V. ...) mochten in Al Ramadi van uw vader niet naar school gaan of veel buitenkomen, omdat in de buurt veel mensen met jihadistische ideeën woonden. In mei 2015 werd uw wijk ingenomen door Islamitische Staat (IS). Uw vader werd door hen benaderd en ze zeiden hem dat u en uw broer Ammar zich moesten aansluiten bij IS, of dat jullie anders beschouwd zouden kunnen worden als tegenstanders. Hierop besloot uw vader dat jullie moesten vertrekken uit de stad. Op 20 of 21 mei 2015 vertrokken u, uw broer Ammar, uw jongste broer A. en uw moeder samen naar Bagdad. Daar was er echter een heel lange file om binnen te mogen. Jullie besloten door te reizen naar Erbil. Van daar namen uw moeder en uw jongste broer het vliegtuig naar Bagdad. Uzelf en uw broer Ammar namen op legale wijze het vliegtuig van Erbil naar Turkije op 1 juli 2015. Daar gaven jullie jullie paspoort af aan de smokkelaar. Jullie zetten jullie reis verder op illegale wijze, staken de zee over per rubberboot en kwamen vervolgens via de Balkanroute naar België, waar jullie aankwamen op 29 juli 2015. Een dag later vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Van uw vader, die in Ramadi achterbleef, is geen nieuws meer. U kan niet terugkeren naar Irak omdat u daar geen plaats meer heeft om te leven.

Ter staving van uw identiteit en nationaliteit legde u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, afgegeven in Bagdad op 2 augustus 2011; en uw nationaliteitsbewijs, afgegeven in Bagdad op 3 augustus 2011.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw broer, Ammar A. M. A. O. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die als volgt luidt:

"Op basis van uw verklaringen en alle gegevens in het administratief dossier wordt door het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande zowel u als uw broer bij de aanvang van jullie gehoor uitdrukkelijk gewezen werden op het belang van het vertellen van de waarheid (CGVS p. 2; CGVS broer p. 2) blijkt uit het geheel van de door jullie afgelegde verklaringen duidelijk dat jullie niet hebben voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er dient immers vastgesteld te worden dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen en die van uw broer dat jullie tot in mei 2015 jullie vaste woonplaats zouden hebben gehad in Ramadi (provincie Anbar) en dat jullie naar aanleiding van de inname van deze stad door IS in mei 2015 op de vlucht zouden zijn moeten slaan. Geloofwaardige verklaringen over uw werkelijke verblijfssituatie voor uw vlucht zijn nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg worden benadrukt. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van feitelijke herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en het daardoor voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en

of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu dient vastgesteld te worden dat, ofschoon jullie over een zekere kennis van de stad Ramadi beschikken, uw kennis en die van uw broer inzake bepaalde pertinente elementen ondermaats is. Zo verklaarde uw broer dat er in de stad Ramadi geen rivier stroomt en stelde hij dat de Tigris buiten de stad stroomt (CGVS broer p. 5-6). Uzelf verklaarde eveneens dat de Tigris door Ramadi stroomt (CGVS p. 8). De rivier die door Ramadi stroomt, is echter niet de Tigris, maar de Eufraat. Daarenboven verklaarde u dat er in Ramadi noch een begraafplaats noch een bibliotheek is (CGVS p. 20-22), terwijl de Almsheehd begraafplaats zich bevindt aan de rand van de stad en er een centrale bibliotheek is in het stadscentrum. U stelde verder dat er in uw wijk Al Malaab slechts één moskee is (CGVS p. 9), hoewel er meerdere moskeeën zijn in deze wijk. U weet niet dat er in Ramadi een gevangenis is (CGVS p. 21), wat opmerkelijk is daar IS de gevangenen uit de gevangenis van Ramadi vrijliet op 18 mei 2015, toen u zich volgens uw verklaringen nog in de stad bevond. Uw broer had verder geen weet van het bestaan van het Olympisch stadion ten westen van Ramadi, dat recent na jullie vertrek werd opgeblazen door ISIS (CGVS broer p. 21). Dat jullie weinig mochten buiten komen van jullie vader omdat jullie anders in contact zouden komen met personen met jihadistische ideeën (CGVS p. 6, 22; CGVS broer p. 6, 8), is een weinig aannemelijke verklaring voor jullie gebrekkige kennis. Immers, indien uw vader niet wou dat jullie daar sociale contacten legden (CGVS p. 6; CGVS broer p. 8), is het erg bevreemdend dat hij jullie enerzijds niet naar school liet gaan (CGVS p. 6, 22; CGVS broer p. 6), maar anderzijds wel met andere jongeren liet voetballen (CGVS p. 10, 22; CGVS broer p. 6, 8) en naar de markt gaan (CGVS broer p. 8). Bij die gelegenheden konden jullie immers evenzeer sociale contacten opbouwen. Van een persoon die 8 jaar in een bepaalde stad gewoond heeft, en die, zoals u, hooggeschoold is (CGVS p. 5) en het nieuws volgt (CGVS p. 23), mag redelijkerwijze meer kennis verwacht worden over die stad.

Voorts stroken uw en uw broers verklaringen aangaande de situatie in Ramadi voor mei 2015 en de inname van Ramadi door IS in mei 2015 geenszins met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zowel u als uw broer verklaarden dat er voor mei 2015 geen eerdere pogingen ondernomen werden door IS om Ramadi in te nemen en uw broer stelde expliciet dat IS nooit eerder in Ramadi aanwezig was geweest (CGVS p. 12; CGVS broer p. 12). U verklaarde verder dat er in de periode 2013 – mei 2015 geen bijzondere gebeurtenissen plaatsvonden in Ramadi, behalve dat er manifestaties waren en dat er wel zelfmoordaanslagen en aanslagen met explosieven waren dichtbij het centrum van de stad. U stelde later tijdens het gehoor expliciet dat er niets bijzonders te melden was over de sfeer in Ramadi sinds 2013 behalve de manifestaties waarover u het al eerder had (CGVS p. 12, 21). Uw broer maakte eerst duidelijk dat er na jullie verhuis naar Ramadi, en dit tot de inname van de stad door IS in mei 2015, niets gebeurde en dat er geen gevechten waren (CGVS broer p. 13-14). Even later gaf hij aan dat er manifestaties en af en toe aanslagen waren, maar dat dat niet in jullie wijk was (CGVS broer p. 22). Ook u beweerde dat er in jullie wijk geen aanslagen plaatsvonden in de periode voor jullie vertrek in mei 2015 (CGVS p. 12). Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt evenwel dat reeds in oktober 2013 leden van IS zich openlijk uitten in een demonstratie in Ramadi, dat IS in januari 2014 een eerste aanval deed op de stad Ramadi en dat er sindsdien een voortdurend gevecht was tussen IS en de Iraqi Security Forces (ISF) voor het bewind over de stad. In oktober 2014, november 2014, april 2015, en op 5 en 9 mei 2015 werden reeds aanvallen uitgevoerd door IS op Ramadi, die gedeeltelijk gestopt konden worden door de ISF. Daarenboven werd meermaals gevechten met IS in de wijk Al Malaab, werden meermaals leden van IS gevangen genomen of gedood in deze wijk, onder andere in februari en april 2014, en vonden er wel degelijk aanslagen plaats in Malaab, onder meer in maart 2015. Dat jullie niet op de hoogte zijn van de aanwezigheid van IS in Ramadi voor mei 2015 noch van voornoemde gebeurtenissen in jullie eigen wijk voor mei 2015, is, indien jullie daar toen werkelijk gewoond zouden hebben, volstrekt ondenkbaar, zeker gezien de grote impact die deze strijd had op het dagelijkse leven van de burgers daar en gezien de grote nationale en internationale aandacht die er naar de strijd om Ramadi ging. Jullie bewering dat de inname van de stad zonder resistentie plaatsvond, dat stammen zich bij IS aansloten (CGVS p. 11) en dat er geen stammen zich tegen IS hebben verzet (CGVS broer p. 12-13) klopt evenmin, daar de stammen een voorname rol gespeeld hebben in de verdediging van de stad en in de herovering ervan nadien.

Bijkomend kan erop gewezen worden dat noch uzelf, noch uw broer Yasir ook maar enig (overtuigend) begin van bewijs aanbrengen van het feit dat Ramadi jarenlang – en dit tot mei 2015 –jullie vaste woonplaats zou zijn geweest (CGVS p. 15; CGVS broer p. 16). Jullie zijn niet in het bezit van enige foto die jullie verblijf aldaar zou kunnen aantonen (CGVS p. 15). Dat u uw paswoord van uw Icloud vergeten

bent (CGVS p. 15) en uw broer zijn paswoord van zijn oude facebookpagina vergeten is (CGVS p. 16) overtuigt maar matig. Evenmin kan u aantonen dat u door uw verblijf in Ramadi niet naar de middelbare school bent kunnen gaan daar uw vader dat niet wilde, en u uw diploma aldus zou hebben moeten behalen via een examencommissie (CGVS p. 6). U beweerde nochtans dat uw documenten zich in Irak bevinden (CGVS p. 15) en u slaagde er na het gehoor op het Commissariaatgeneraal wel in om een kopie van een woonstkaart op naam van uw vader, die u op het ogenblik van het gehoor zelf nog niet had (CGVS p. 15), neer te leggen. Wat betreft de woonstkaart op naam van uw vader in de provincie Anbar – het enige stuk dat jullie neerleggen dat enig verband met Ramadi zou kunnen aantonen –, dient vooreerst te worden opgemerkt dat dit slechts een kopie is, waardoor de bewijswaarde ervan uiterst beperkt is. Verder blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat dergelijke documenten gemakkelijk te vervalsen zijn of fraudeleus te verkrijgen zijn en op zich dus hoe dan ook weinig bewijswaarde hebben. Documenten van die aard dienen dan ook, om bewijskrachtig te zijn, ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Zelfs al zou het om een kopie van een authentiek document gaan, dan nog kan het hoogstens het verband tussen uw vader en Ramadi aantonen, maar levert het geenszins een overtuigend begin van bewijs van het leven van u en uw broer in die stad.

Om alle voorgaande redenen kan geen enkel geloof gehecht worden aan jullie vermeende langdurig verblijf in Ramadi tot mei 2015.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebben u en uw broer niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Ramadi in de provincie Anbar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jullie reële verblijfssituatie en regio van herkomst in Irak voor jullie vertrek uit Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan het feit dat voor uw komst naar België uw verblijfplaats gedurende een achttal jaar in Ramadi heeft gehad, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan, met name dat u en uw familie er op de vlucht zouden zijn moeten slaan na de inname van de stad door IS in mei 2015 omdat IS u en uw broer wilde rekruteren. Dat jullie concrete vervolgingsrelaas de nodige geloofwaardigheid mist, wordt nog extra kracht bijgezet doordat er een ernstige tegenstrijdigheid in jullie verklaringen sloop betreffende wat er met jullie vader gebeurd zou zijn na jullie vertrek uit Ramadi. Daar waar jullie beiden op de Dienst Vreemdelingenzaken stelden dat uw vader na jullie vertrek uit Ramadi gearresteerd werd door IS (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 19 november 2015 vraag 3.5, vragenlijst CGVS broer ingevuld op de DVZ d.d. 19 november 2015 vraag 3.5), verklaarden jullie op het Commissariaat-generaal dat uw moeder in Erbil voor het laatst contact had met hem en dat er sindsdien geen nieuws meer over hem is, ook niet via de burens (CGVS p. 4, 24; CGVS broer p. 4, 18, 20-21). Geen van jullie beiden repte over enige arrestatie door IS.

Bijgevolg maken u en uw broer niet aannemelijk dat jullie gegronde redenen hebben om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jullie bij een terugkeer naar jullie land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit

voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U en uw broer maken zelf het bewijs van een dergelijk verband met jullie persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jullie voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u en uw broer niet de waarheid hebben verteld over waar jullie verbleven hebben voor jullie komst naar België. Door jullie gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar jullie voor jullie aankomst in België in Irak of elders leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen jullie jullie werkelijke streek van herkomst verlaten hebben. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jullie asielrelaas raakt, te verzwijgen maken jullie bijgevolg niet aannemelijk dat jullie bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt tot slot dat het jullie taak is om de verschillende elementen van jullie relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het Commissariaat-generaal weliswaar niet van de opdracht jullie vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal in zoverre jullie verifieerbare elementen hebben aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jullie land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u en uw broer afgelegde verklaringen en de door jullie overgelegde stukken, dient besloten te worden dat er ten aanzien van u en uw broer geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationaal beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bevestigen immers louter uw identiteit en geboorteplaats, dewelke niet in twijfel worden getrokken, maar zeggen niets over uw werkelijke verblijfssituatie in de jaren voor uw komst naar België. De kopie van de woonstkaart op naam van uw vader kwam hierboven reeds aan bod.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in kopie als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd."

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Ook de door u neergelegde documenten staven enkel uw identiteit en geboorteplaats. Zij kunnen bijgevolg evenmin een ander licht werpen op bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

11.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

11.1.2. De verwerende partij stelt dat zij geen geloof kan hechten aan de laatste verblijfplaatsen van verzoekende partij en haar broer, de heer A. O. Yasir A. M. (OV ...). Zij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat zij tot in mei 2015 vaste woonplaats hadden in Al Ramadi (provincie Anbar).

Een eerste argument dat verwerende partij aanhaalt is dat zij en haar broer niet zouden weten dat de rivier Eufraat door Al Ramadi stroomt. Verzoekende partij en haar broer hebben aangegeven dat er inderdaad een rivier stroomt in Al Ramadi. Veel Irakezen verwarren de Tigris met de Eufraat, en al zeker als zij er niet in de buurt van leven.

Zo verklaarde verzoekende partij het volgende: p. 8 CGVS gehoor

(...)

Dat vaak verwarring bestaat over welk rivier het nu precies gaat, blijkt ook uit het gehoor van de broer van verzoekende partij, de heer A. O. Yasir. Hij verklaarde aangaande de rivier immer het volgende: CGVS p. 6 de heer A. O. Yasir

(...)

Verzoekende partij noch haar broer zijn ooit aan de rivier geweest, toch konden zij er veel informatie over vertellen. Verwerende partij is dan ook niet ernstig in haar kritiek.

Daarnaast stelt verwerende partij het vreemd te vinden dat verzoekende partij niet op de hoogte is van het feit dat er een bibliotheek in de stad bevindt en dat er een begraafplaats is aan de rand van de stad. Opnieuw gaat verwerende partij erg onredelijk te werk. Verzoekende partij heeft in Bagdad gestudeerd, haar broer heeft geen scholing gelopen. Zij hebben nooit naar de bibliotheek of de begraafplaats gemoeten.

Verwerende partij doet uitschijnen dat verzoekende partij en haar broer geen kennis zouden hebben over hun regio van herkomst, Ramadi. Niets is echter minder waar. Wanneer beide gehoren erop worden nagelezen, blijkt al snel dat zij erg veel gedetailleerde informatie konden verschaffen aangaande Ramadi en hun wijk Al Malaab.

Zo gaf verzoekende partij de naam van de moskee die zij vaak bezocht: p. 5 CGVS

(...)

Zij verklaarde dat er nog andere moskeeën zijn maar dat de inwoners van hun wijk naar de moskee Haji Dahar gingen: p. 9 CGVS

(...)

Ook de broer van verzoekende partij, de heer A. O. Yasir, kon zonder moeite over de moskeeën vertellen: p. 6 en 7 CGVS

(...)

Vervolgens stelt verwerende partij het vreemd te vinden dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn dat er een gevangenis zou zijn in Ramadi. Welnu, dit betreft helemaal geen gevangenis, het is eerder een politiekantoor waar inderdaad soms mensen vastgehouden worden. In de ogen van verzoekende partij is dat geen gevangenis in de traditionele zin van het woord. Verwerende partij heeft verzoekende partij verkeerd begrepen op dat punt.

11.1.3. Verzoekende partij kende weldegelijk voldoende informatie over haar regio van herkomst.

Zo af zij correct de verschillende wijken en hun ligging aan: p. 8 CGVS

(...)

Zij vertelde over de belangrijke gebouwen: p. 8 en 9 CGVS

(...)

Zij vertelde over het treinstation en dat die al een tijd niet meer in gebruik is: p. 9 CGVS

(...)

Zij vertelde waar het Iraakse leger is gestationeerd: p. 12 CGVS

(...)

Zij vertelde over het ziekenhuis en waar die gelegen is: p. 21 CGVS

(...)

Ook de heer A. O. Yasir, kon zonder moeite vertellen over haar regio van herkomst.

p. 6 CGVS de heer A. O. Yasir:

(...)

Hij vertelde eveneens oer zeer specifieke voetbal matches in het stadion: p. 9 CGVS de heer A. O. Yasir

(...)

p. 13 CGVS de heer A. O. Yasir:

(...)

Uit al het voorgaande blijkt ten overvloede dat verzoekende partij en haar broer weldegelijk een zeer uitgebreide kennis hebben van hun regio van herkomst.

11.1.4 Verwerende partij verwijt verzoekende partij vervolgens onvoldoende kennis te hebben over de gevechten die in de regio plaatsvonden:

(...)

Verwerende partij verwacht ten onrechte dat verzoekende partij van alle gevechten en incidenten op de hoogte zou moeten zijn. Zoals zowel verzoekende partij als haar broer vertelden, mochten zij van hun vader niet vaak buiten juist omwille van het geweld tegen hen als nieuwkomers en het gevaar voor de jihadisten:

p. 6 CGVS

(...)

Over de strijd van IS vertelde verzoekende partij het volgende: p. 11 CGVS

(...)

Zij gaf eveneens aan dat er altijd gevechten en aanslagen waren: p. 12 CGVS

(...)

en p. 13 CGVS

(...)

De broer van verzoekende partij verklaarde het volgende aangaande de invasie van IS:

(...)

Verzoekende partij en haar broer zijn het land ontvlucht omwille van hun vrees voor de IS en omdat zij zich nergens in Irak veilig kunnen vestigen.

Verwerende partij motiveert helemaal niet over het asielrelaas van verzoekende partij en haar broer en stelt zondermeer dat zij terug kunnen keren naar hun land van herkomst.

11.1.5 Tenslotte stelt verwerende partij dat er een tegenstrijdigheid zou bestaan tussen de verklaringen gedaan op de DVZ en het CGVS:

(...)

Verzoekende partij en haar broer gaven ij de DVZ aan dat zij vermoeden dat hun vader gearresteerd is door IS, maar met zekerheid kunnen ze het nooit weten. Er is dan ook geen tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekende partij en haar broer.

Uit al het voorgaande blijkt ten overvloede dat verzoekende partij weldegelijk van Al Rarnadi, provincie Anbar afkomstig is en gevaar loopt indien zij zou gerepatrieerd worden naar Irak.

11.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

11.1.7. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan de herkomst en de vrees van verzoekende partij en aan haar asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloof/vaardig asielrelaas.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. Stukken

Er worden door partijen geen aanvullende stukken neergelegd.

2.3. Beoordeling

De bestreden beslissing verwijst integraal naar de beoordeling van het asielrelaas van verzoekers broer, Ammar A. M. A.-O., met wie hij tezeldertijd een verzoek om internationale bescherming indiende op

grond van dezelfde motieven. Verzoeker voert een identiek middel aan als zijn broer, die afzonderlijk een beroep indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), gekend onder het rolnummer RvV X. Beide zaken werden op dezelfde terechtzitting behandeld.

Het past dienvolgens te verwijzen naar de beoordeling van het beroep inzake verzoekers broer in het arrest van de Raad met nummer 203 819 van 16 mei 2018, waarvan de motieven hieronder worden weergegeven en in de huidige zaak worden overgenomen:

“2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden

in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.3.3. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing werd het verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat de door de verzoekers beweerde herkomst uit Kirkuk en de hiermee gelieerde asielmotieven niet geloofwaardig worden geacht. Deze beoordeling steunt op de volgende motieven:

(i.) er wordt geen enkel geloof gehecht aan verzoekers verklaringen en die van zijn broer dat ze tot mei 2015 zouden hebben gewoond in Ramadi (provincie Anbar) en naar aanleiding van de inname van deze stad door IS in mei 2015 gevlucht zijn:

- 1. ondanks een zekere kennis van de stad Ramadi, is hun kennis inzake bepaalde pertinente elementen ondermaats;*
- 2. zo verklaarde verzoekers broer dat er in Ramadi geen rivier stroomt en dat de Tigris buiten de stad stroomt (gehoorverslag CGVS inzake Yasir A. M. a.-O. (hierna: Yasir) p. 5-6); verzoeker verklaarde zelf dan weer dat de Tigris door Ramadi stroomt (gehoorverslag CGVS inzake Ammar A. M. A.-O. (hierna: Ammar) p. 8). In Ramadi loopt echter niet de Tigris, maar de Eufraat;*
- 3. verzoeker verklaarde dat er in Ramadi noch een begraafplaats, noch een bibliotheek is (gehoorverslag CGVS Ammar p. 20-22), terwijl de Almsheehd begraafplaats zich bevindt aan de rand van de stad en er een centrale bibliotheek is in het stadscentrum;*
- 4. verzoeker verklaarde verder dat er in de wijk Al Malaab slechts één moskee is (gehoorverslag CGVS Ammar p. 9), hoewel er meerdere moskeeën zijn in deze wijk;*
- 5. verzoeker weet niet dat er in Ramadi een gevangenis is (gehoorverslag CGVS Ammar p. 21), wat opmerkelijk is, daar IS de gevangenen uit de gevangenis van Ramadi vrijliet op 18 mei 2015, toen verzoeker zich nog in de stad zou hebben bevonden;*
- 6. verzoekers broer heeft geen weet van het bestaan van het Olympisch stadion ten westen van Ramadi, dat recent na hun vertrek werd opgeblazen door ISIS (gehoorverslag CGVS Yasir p. 21);*

(ii.) de verklaring dat zij niet veel mochten buiten komen van hun vader omdat zij anders in contact zouden komen met personen met jihadistische ideeën (gehoorverslag CGVS Ammar p. 6, 22; gehoorverslag CGVS Yasir p. 6, 8), is weinig aannemelijk als verklaring voor hun gebrekkige kennis. Hun vader wou niet dat zij daar sociale contacten legden (gehoorverslag CGVS Ammar p. 6; gehoorverslag CGVS Yasir p. 8), het is dan ook erg vreemd dat hij hen enerzijds niet naar school liet gaan (gehoorverslag CGVS Ammar p. 6, 22; gehoorverslag CGVS Yasir p. 6), maar anderzijds wel met andere jongeren liet voetballen (gehoorverslag CGVS Ammar p. 10, 22; gehoorverslag CGVS Yasir p. 6, 8) en naar de markt gaan (gehoorverslag CGVS Yasir p. 8);

(iii.) daarbij moet ook rekening gehouden worden met het feit dat verzoeker 8 jaar in Ramadi heeft gewoond en hooggeschoold is (gehoorverslag CGVS Ammar p. 5) en het nieuws volgt (gehoorverslag CGVS Ammar p. 23);

(iv.) verzoekers verklaringen en die van zijn broer over de situatie in Ramadi voor mei 2015 en de inname van Ramadi door IS in mei 2015 stemmen niet overeen met de objectieve informatie op het CGVS:

1. zij verklaarden dat er voor mei 2015 geen eerdere pogingen ondernomen werden door IS om Ramadi in te nemen en verzoekers broer stelde expliciet dat IS nooit eerder in Ramadi aanwezig was geweest (gehoorverslag CGVS Ammar p. 12; gehoorverslag CGVS Yasir. 12);
2. verzoeker verklaarde dat er in de periode 2013 – mei 2015 geen bijzondere gebeurtenissen plaatsvonden in Ramadi, behalve manifestaties en dat er wel zelfmoordaanslagen en aanslagen met explosieven waren dichtbij het centrum van de stad;
3. verzoeker stelde later tijdens het gehoor dat er niets bijzonders te melden was over de sfeer in Ramadi sinds 2013 behalve de manifestaties (gehoorverslag CGVS Ammar p. 12, 21). Zijn broer maakte eerst duidelijk dat er na hun verhuis naar Ramadi, en dit tot de inname van de stad door IS in mei 2015, niets gebeurde en dat er geen gevechten waren (CGVS Yasir p. 13-14), later zei hij dat er manifestaties en af en toe aanslagen waren, maar dat dat niet in hun wijk was (CGVS Yasir p. 22);
4. verzoeker beweerde dat er in hun wijk geen aanslagen plaatsvonden in de periode voor hun vertrek in mei 2015 (CGVS Ammar p. 12);
5. uit de informatie blijkt echter dat reeds in oktober 2013 leden van IS zich openlijk uitten in een demonstratie in Ramadi, dat IS in januari 2014 een eerste aanval deed op de stad Ramadi en dat er sindsdien een voortdurend gevecht was tussen IS en de Iraqi Security Forces (hierna: de ISF) voor het bewind over de stad. In oktober 2014, november 2014, april 2015 en op 5 en 9 mei 2015 werden reeds aanvallen uitgevoerd door IS op Ramadi, die gedeeltelijk gestopt konden worden door de ISF. Er werd meermaals gevochten met IS in de wijk Al Malaab, er werden leden van IS gevangen genomen of gedood in deze wijk, onder andere in februari en april 2014, en er vonden wel degelijk aanslagen plaats in Al Malaab, onder meer in maart 2015;

(v.) dat verzoeker en zijn broer niet op de hoogte zijn van de aanwezigheid van IS in Ramadi voor mei 2015, noch van voornoemde gebeurtenissen in hun eigen wijk voor mei 2015, is, indien zij daar toen werkelijk gewoond zouden hebben, volstrekt ondenkbaar, zeker gezien de grote impact die deze strijd had op het dagelijkse leven van de burgers daar en gezien de grote nationale en internationale aandacht die er naar de strijd om Ramadi ging;

(vi.) de bewering dat de inname van de stad zonder weerstand plaatsvond, dat stammen zich bij IS aansloten (gehoorverslag CGVS Ammar p. 11) en dat er geen stammen zich tegen IS hebben verzet (CGVS Yasir p. 12-13), klopt evenmin, daar de stammen een voorname rol gespeeld hebben in de verdediging van de stad en in de herovering ervan nadien;

(vii.) noch verzoeker, noch zijn broer Yasir konden ook maar enig (overtuigend) begin van bewijs aanbrengen van het feit dat Ramadi jarenlang – en dit tot mei 2015 – hun vaste woonplaats zou zijn geweest (CGVS p. 15; CGVS broer p. 16);

(viii.) verzoeker is ook niet in het bezit van enige foto die hun verblijf aldaar zou kunnen aantonen en is het paswoord van zijn 'Icloud' vergeten (gehoorverslag CGVS Ammar p. 15) en zijn broer is het paswoord van zijn oude facebookpagina vergeten (CGVS Yasir p. 16);

(ix.) verzoeker toont ook niet aan dat hij door zijn verblijf in Ramadi niet naar de middelbare school is kunnen gaan daar zijn vader dat niet wilde, en hij zijn diploma aldus zou hebben moeten behalen via een examencommissie (CGVS Ammar p. 6). Verzoeker beweerde nochtans dat zijn documenten zich in Irak bevinden (CGVS Ammar p. 15) en slaagde er na het gehoor op het CGVS wel in om een kopie van een woonstkaart op naam van zijn vader, die hij op het ogenblik van het gehoor nog niet had (CGVS Ammar p. 15), neer te leggen. De woonstkaart op naam van zijn vader in de provincie Anbar – het enige stuk dat zij neerleggen dat enig verband met Ramadi zou kunnen aantonen – is slechts een kopie, waardoor de bewijswaarde ervan uiterst beperkt is. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat dergelijke documenten gemakkelijk te vervalsen zijn of frauduleus te verkrijgen zijn en op zich dus hoe dan ook weinig bewijswaarde hebben. Zelfs al zou het om een kopie van een authentiek document gaan, dan nog kan het hoogstens het verband tussen zijn vader en Ramadi aantonen, maar levert het geenszins een overtuigend begin van bewijs van het leven van verzoeker en zijn broer in die stad;

(x.) aangezien er geen enkel geloof gehecht wordt aan verzoekers langdurig verblijf in Ramadi tot mei 2015, wordt evenmin geloof gehecht aan het asieltrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Er kan evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben

voorgedaan, met name dat hij en zijn familie er op de vlucht zouden zijn moeten slaan na de inname van de stad door IS in mei 2015 omdat IS verzoeker en zijn broer wilde rekruteren;

(xi.) verder is er een ernstige tegenstrijdigheid tussen verzoekers verklaringen en die van zijn broer betreffende wat er met zijn vader gebeurd zou zijn na hun vertrek uit Ramadi. Beiden vertelden bij de DVZ dat hun vader na hun vertrek uit Ramadi gearresteerd werd door IS (vragenlijst CGVS Ammar ingevuld op de DVZ d.d. 19 november 2015 vraag 3.5; vragenlijst CGVS Yasir ingevuld op de DVZ d.d. 19 november 2015 vraag 3.5), daarna verklaarden zij op het CGVS dat hun moeder in Erbil voor het laatst contact had met hem en dat er sindsdien geen nieuws meer over hem is, ook niet via de burens (CGVS Ammar. 4, 24; CGVS Yasir p. 4, 18, 20-21). Geen van hen beiden repte over enige arrestatie door IS;

Verzoeker voert aan dat hij heeft aangegeven dat er inderdaad een rivier stroomt in Ramadi. Veel Irakezen zouden de Tigris met de Eufraat verwarren, zeker als zij er niet in de buurt van leven. Hij vergiste zich enkel over de naam van de rivier en kon aanduiden dat er bruggen over de rivier waren. De Raad merkt vooreerst op dat het gegeven dat "veel Irakezen" de twee stromen door elkaar zouden halen niet meer is dan een algemene bewering. Daarenboven dient bij de beoordeling van zijn verklaringen rekening te worden gehouden met zijn persoonlijke profiel. Verzoeker verklaarde acht jaar in Ramadi te hebben gewoond en verklaarde aan de universiteit van Bagdad te hebben gestudeerd. Dat verzoeker, met dit profiel, niet zou weten dat de Eufraat, de grootste rivier in Irak, door de stad waar hij acht jaar woonde stroomt, is niet aannemelijk. Deze vaststelling wordt ook verder bevestigd door de verklaringen van zijn broer Yasir die verklaarde dat er geen rivier door de stad stroomt en dat de Tigris buiten de stad stroomt.

Verzoeker betwist niet dat hij niet wist of er in Ramadi een begraafplaats of een bibliotheek was. Hij citeert echter uit het gehoorverslag teneinde er op te wijzen dat hij wel degelijk andere details wist te vertellen over Ramadi. Verzoeker gaat er in zijn betoog echter aan voorbij dat het CGVS van oordeel was dat hij onvoldoende kennis had van "pertinente" elementen met betrekking tot Ramadi. Deze elementen hadden betrekking op de Eufraat, publieke nutsvoorzieningen en belangrijke gebouwen en de gebeurtenissen die leidden tot de uiteindelijke inname van de stad door IS in mei 2015. Daarbij werd ook rekening gehouden met hun profiel. De Raad acht het geenszins onredelijk te verwachten van verzoeker, die overigens aangaf zijn schoolexamens voor een examencommissie te hebben afgelegd en op de universiteit te Bagdad heeft gestudeerd, weet of er een bibliotheek is in de stad waar hij acht jaar woonde. De "erg veel gedetailleerde informatie" die hij toch kon geven, blijkt er in te bestaan dat er een moskee was "met een koepel en een minaret", van witte kleur, naast nog een aantal aanvullende beschrijvingen van dezelfde aard. Deze beschrijvingen zijn, in de context van een Iraakse stad, weinig zeggend en oppervlakkig. De verwijzingen in het verzoekschrift naar elementen die hij wél zou hebben verklaard, doen geen afbreuk aan het feit dat verzoekers kennis - en die van zijn broer - over meer pertinente elementen over de stad, ondermaats is.

Waar hij zou hebben aangeduid dat er geen gevangenis zou zijn in Ramadi, voert verzoeker aan dat het eerder een politiekantoor betreft. Uit het administratief dossier ("ISIS frees hundreds of extremists from Ramadi Prison" in het administratief dossier (map landeninformatie, stuk 13)) blijkt echter dat het wel degelijk gaat om een gevangenisgebouw waar 400 IS-aanhangers gevangen werden gehouden. Verzoekers bewering dat het "eerder een politiekantoor (is) waar soms mensen vastgehouden worden" kan geenszins worden bijgetreden. Verzoeker beperkt zich tot het loutere en ongestaafd tegenspreken van de elementen die worden gedocumenteerd in het administratief dossier.

Het feit dat verzoeker en zijn broer een aantal zaken wel konden vertellen over de stad, zoals het opnoemen van een aantal wijken, verwijzen naar een ziekenhuis, een station en een plaatselijke voetbalmatch tegen een niet nader genoemde ploeg, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat er zeer ernstige lacunes waren met betrekking tot veel meer pertinente elementen zoals gebouwen die een rol speelden bij de val van Ramadi.

Ook met betrekking tot het geweld in incidenten voert hij aan dat hij als nieuwkomer werd beschouwd en niet veel naar buiten ging. Deze verklaring is evenwel niet in overeenstemming met zijn verklaringen en die van zijn broer, nu verzoeker verklaarde dat hij met andere jongeren ging voetballen (CGVS Ammar p. 10, 22; CGVS Yasir p. 6, 8) en naar de markt ging (CGVS Ammar p. 8). Zoals verzoeker er in het middel zelf op wijst, verklaarde hij ook dat hij voetbalmatches ging bezoeken in het stadion (CGVS Ammar, p. 9). Verzoekers verklaring voor deze onwetendheden kan dan ook niet worden aangenomen.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij wel degelijk verklaarde dat er gevechten en aanslagen waren tussen 2013 tot aan de komst van IS in mei 2015, blijkt uit zijn verklaringen dat hij aanvankelijk verklaarde dat er geen bijzondere gebeurtenissen plaatsvonden in Ramadi, behalve manifestaties op de weg tussen Ramadi en Bagdad. Gevraagd of er geen bombardementen of aanslagen waren, antwoordde hij: "aanslagen en explosieven waren altijd bezig, maar er was geen luchtaanval." Om meer details gevraagd, verwees verzoeker naar een bomauto op een markt in het centrum van de stad in 2014 (CGVS Ammar p. 12, 21). Zijn broer Yasir verklaarde eerst dat er na hun verhuis naar Ramadi tot de inname van de stad door IS in mei 2015 niets gebeurde en dat er geen gevechten waren (CGVS Yasir p. 13-14), later zei hij dat er manifestaties en af en toe aanslagen waren, maar dat dat niet in hun wijk was (CGVS Yasir p. 22). Ook verzoeker verklaarde dat er in hun wijk Al Malaab geen aanslagen plaatsvonden in de periode voor hun vertrek in mei 2015 (CGVS p. 12).

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er reeds in oktober 2013 een openlijke demonstratie van IS-leden was in Ramadi, dat IS in januari 2014 een eerste aanval deed op Ramadi en dat er sindsdien voortdurende gevechten waren tussen IS en de ISF voor het bewind over de stad. In oktober 2014, november 2014, april 2015 en op 5 en 9 mei 2015 werden reeds aanvallen uitgevoerd door IS op Ramadi, die gedeeltelijk gestopt werden door de ISF. Er werd meermaals gevochten met IS in de wijk Al Malaab, er werden leden van IS gevangen genomen of gedood in deze wijk, onder andere in februari en april 2014 en vonden wel degelijk aanslagen plaats in Malaab, onder meer in maart 2015.

De verklaringen van verzoeker en zijn broer over de situatie in Ramadi vóór mei 2015 is aldus in strijd met de objectieve informatie hierover in het administratief dossier. De Raad treedt het CGVS bij waar deze het volstrekt ondenkbaar acht dat verzoeker, indien hij werkelijk in de wijk Al Malaab woonde, niet op de hoogte zou zijn van deze gebeurtenissen, gelet op de grote impact van deze gevechten op het dagelijkse leven en gezien de nationale en internationale aandacht die er naar de strijd om Ramadi ging. Ook de bewering dat de inname van de stad zonder weerstand plaatsvond, dat stammen zich bij IS aansloten (CGVS Ammar p. 11) en dat er geen stammen zich tegen IS hebben verzet (CGVS Yasir p. 12-13), is onjuist, daar de stammen een voorname rol gespeeld hebben in de verdediging van de stad en in de herovering ervan nadien. Verzoeker betwist deze vaststelling niet.

Verder weerlegt verzoeker niet dat hij, noch zijn broer, enig begin van bewijs aanbrengen dat Ramadi jarenlang hun woonplaats zou zijn geweest (CGVS Ammar p. 15; CGVS Yasir p. 16), noch van enige foto die hun verblijf kan aantonen (CGVS Ammar p. 15). Verzoeker verklaarde ook het paswoord van zijn 'Icloud' vergeten te zijn (CGVS Ammar p. 15) en zijn broer kon zich het paswoord van zijn oude facebookpagina niet herinneren (CGVS Yasir p. 16). Ook in het kader van het huidig beroep leggen zij geen enkel bewijsstukken voor ter ondersteuning van hun verklaringen.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn vader niet tegenstrijdig zijn, merkt de Raad op dat hij voor het CGVS verklaarde:

"- Waar zijn uw ouders momenteel?

- Ik heb geen nieuws meer over mijn vader, maar mijn moeder en kleinste broer wonen momenteel bij mijn zus die in Ali Yarmouk wijk zit.

- In Bagdad?

- Ja. Toen we vertrokken van Ramadi naar Erbil heeft hij ons een of twee keer gecontacteerd en dan was de communicatie onderbroken.

- Is uw vader dan meegegaan naar Erbil of waar was hij de laatste keer dat u hem hoorde?

- Hij was in Al Ramadi in ons huis in Al Malaab. Hij is niet met ons vertrokken.

- Om welke reden is hij niet meegegaan?

- Ik weet het niet. Het was zijn keuze."

(CGVS Ammar, p. 4)

Deze verklaring is wel degelijk strijdig met zijn eerdere verklaringen voor de DVZ, waar hij verklaarde dat zijn vader werd ontvoerd door IS.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.4. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

De Raad herinnert er aan dat hij in casu met volheid van rechtsmacht oordeelt, hetgeen een volledig en ex nunc onderzoek omvat, zowel van de juridische als van de feitelijke gronden. De Raad stipt aan dat hij bij de beoordeling van ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet een alomvattende benadering hanteert waarbij in de risicoanalyse rekening wordt gehouden met alle vormen van geweld en andere indicatoren die in deze van belang kunnen zijn.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. In de bestreden beslissing wordt ook niet betwist dat verzoeker van Iraakse nationaliteit is. Verzoeker en zijn broer legden beiden een nationaliteitsbewijs voor dat werd afgegeven te Bagdad in 2011. Verzoeker verklaarde dat zijn moeder en zijn zus in Bagdad verblijven, maar dat het voor hem moeilijk was er te verblijven. Hij verklaarde eveneens aan de universiteit van Bagdad te hebben gestudeerd en dat hij er tijdens zijn studies op internaat zat (gehoorverslag Ammar, p. 11).

Het administratief dossier bevat echter geen informatie die toelaat de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst dan wel de mogelijke toepassing van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet in hoofde van verzoeker na te gaan. Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet, in zoverre zij de subsidiaire beschermingsstatus weigert."

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2017 wordt vernietigd, in zoverre zij de subsidiaire beschermingsstatus weigert.

Artikel 3

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend achttien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT